

دنیا از دید حضرت علی (ع)؛ پست تر از استخوان خوکی در دست بیماری جذامی

امام درباره زشتی و پستی دنیای حرام فرمود: به خدا سوگند! این دنیای شما که به انواع حرام و فساد آلوده است در دیده من از استخوان خوکی که در دست بیماری جذامی می باشد، پست تر است.

خبرگزاری مهر- امام درباره زشتی و پستی دنیای حرام فرمود: به خدا سوگند! این دنیای شما که به انواع حرام و فساد آلوده است در دیده من از استخوان خوکی که در دست بیماری جذامی می باشد، پست تر است.

از جمله موانع خطرناک پرهیزکاری و قناعت پیشگی و صرفه جویی، دنیاگرایی، دنیاخواهی و تعلقات دنیوی و نشناختن منابع و مضار و اثرات مثبت و منفی آن است. دنیا و مادیات آن با همه مظاهر فریبنده و چرب و شیرینش، طعمه کارآمد و وسیله خطرناکی است که شیطان از آن برای انحراف و گمراهی انسانها و سرگرم ساختن آنان به هوا و هوس و شهوات و فساد استفاده می کند.

دنیا خود سرچشمه بسیاری از خطاها و لغزش ها و گناهان و جنایات و ضلالت ها و جهالت ها می باشد. چنانکه در قرآن مجید دنیا به لهو و لعب تشبیه شده است.

امام علی (ع) درباره پرهیز از دنیاپرستی و قدمت دنیا و زیانهای آن فرموده است: شما را از دنیاپرستی می ترسانم و از آن برحذر می دارم، زیرا منزلگاهی است برای کوچ کردن نه منزلی برای همیشه ماندن است، دنیا خود را با غرور زینت آرایش داده و با زینت و زیبایی مردم را می فریبد.

دنیا خانه ای است که در نزد خداوند سست و بی مقدار است، زیرا که حلال آن با حرام و خوبی آن با بدی و زندگی در آن با مرگ و شیرینی آن با تلخی ها در آمیخته است، خداوند آن را برای دوستانش انتخاب نکرد و در بخشیدن آن به دشمنانش دریغ نفرمود، خیر دنیا اندک و شر آن آماده است و فراهم آمده اش پراکنده و فانی، و ملک آن غارت شده و آبادانی آن رو به ویرانی نهاده است. (نهج البلاغه، دشتی، خطبه 113)

پیامبر گرامی اسلام (ص) دنیا را کوچک شمرد و در چشم دیگران آن را ناچیز جلوه داد و آن را سست و بی پایه دانست و به آن اهمیت نمی داد و در نزد دیگران، دنیا را خوار و بی مقدار و پست معرفی فرمود و می دانست که خداوند برای احترام به ارزش او، دنیا و دوستی و حب آن را از او دور ساخت و آن را به خاطر ناچیز و حقیر بودنش به دیگران بخشید.

پیامبر اسلام (ص) از جان و دل، به دنیا پشت کرد و اظهار بی میلی می نمود و یاد آن را در دل خود می میراند و دور می گردانید، دوست می داشت که زینت های دنیا از چشم او دور نگه داشته شود تا از آن لباس فاخری تهیه نسازد، یا اقامت در آن را آرزو نکند.

حضرت علی (ع) درباره دنیا پرستی و ظواهر فریبنده و حرام و مکر کننده و گناه آلود آن و نیز دوری جستن از خطرات آن طی سخنانی ارزشمند و هشدار دهنده و سعادت بخش خود را چنین فرموده است: پس از ستایش پروردگار، همانا من شما را از دنیا می ترسانم و از دل بستن به دنیا بر حذر می دارم، زیرا در کام شیرین و در دیده انسان سبز و رنگارنگ است، در شهوات و خواهش های نفسانی بیهوده پوشیده شده و با نعمت های زودگذر خود دوستی می ورزد، با متاع اندک زیبا جلوه می کند، و در لباس آرزوها خود را نشان می دهد و با زینت غرور خود را می آراید، شادی آن دوام ندارد و پایدار نیست و کسی از درد و اندوه آن ایمن نیست، دنیای حرام بسیار فریبنده و بسیار زیان رساننده است....

امام علی (ع) درباره دنیا شناسی و ترک دنیای حرام فرمود: دنیا خانه آرزوهای است که زود نابود می شود، و کوچ کردن از وطن حتمی است. دنیا شیرین و خوش منظر است که به سرعت به سوی خواهانش می رود و بیننده را می فریبد. سعی کنید با بهترین زاد و توشه از آن کوچ کنید و بیش از کفاف و نیاز خود از آن نخواهید در زندگی قناعت کنید و بیشتر از آنچه نیاز دارید طلب کنید (نهج البلاغه، دشتی خطبه 45)